

Kirjallinen kysymys KK 45/2017 vp

Satu Hassi vihr ym.

Kirjallinen kysymys ahmojen metsästyksestä

Eduskunnan puhemiehelle

Helmikuussa 2017 maa- ja metsätalousministeriö antoi asetuksella poikkeusluvan kahdeksan ahman tappamiseen. Perusteluksi esitettiin se, että porovahinkoihin osoitetut määrärahat olisivat muutoin ylittyneet poronhoitoalueen pohjois- ja itäosissa kuluvan talven aikana.

Ahma on tähän asti ollut Suomessa rauhoitettu. Laji on uhanalainen. Suomen ahmakanta ei täytä EU:n luontodirektiivin asettamia suotuisan suojelutason vaatimuksia muualla kuin ns. alpiiniselä vyöhykkeellä pohjoisimmassa osassa Lappia. Luonnonvarakeskus arvioi, että Suomessa oli vuonna 2016 noin 220—250 ahmaa, joista noin sata liikkuu poronhoitoalueella.

Ahma lisääntyy erittäin hitaasti. Varsinkin lisääntymisikäisten naaraiden tappaminen voi heikentää kantaa. Asetuksen muistion mukaan pyynnissä tulee pyrkiä varmistamaan, ettei saaliiksi joudu naaras, jolla on pennut pesässä tai jota alle vuoden ikäinen pentu seuraa. Käytännössä imettävän naaraan tunnistaminen ilman ensin tapahtuvaa kiinniottamista on mahdotonta. Myös susien niin sanotusta kannanhoidollisesta metsästyksestä saadut kokemukset osoittavat, ettei tällainen metsästyksen kohdentaminen käytännössä toimi. Susien kohdalla tarkoitus oli metsästää nuoria yksilöitä, mutta tämä ei toteutunut: esimerkiksi vuonna 2016 kaadetuista susista yli kolmasosa oli alfayksilöitä.

Poikkeuslupien taustalla on porokorvausten nousu. Asetuksen muistiossa arvioidaan, että porokorvauksiin kuluisi vuonna 2017 10,5 miljoonaa euroa, joka ylittäisi budjetoidun summan 0,5 miljoonalla eurolla. Kyseinen ylitys olisi kuitenkin vain 5 % momentin määrärahasta, ja se olisi mahdollista hoitaa lisäbudjetilla, josta tulisi notifioida Euroopan komissiota. Vastaavia notifikatioita ja ohjelmamuutoksia tehdään vuosittain esimerkiksi Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmasta.

Uhanalaisten lajien, kuten susien ja ahmojen, kaatolupien mahdollistamisen sijaan lajien suoje-
lua tulisi määrätietoisesti kehittää kestäväälle pohjalle. Maakotkien kohdalla on saavutettu hyviä tuloksia reviiripohjaisella korvausjärjestelmällä, jossa paliskunnat saavat korvausta pesivien maakotkien määrän mukaan. Ruotsissa on tällainen järjestelmä myös ahmojen kohdalla. Järjestelmä poistaisi myös porovahinkojen todentamiseen liittyvät ongelmat.

Kansallisen suurpetopoliitiikan kehittämisarviossa vuodelta 2014 kiinnitettiin huomiota siihen, että ahmojen aiheuttamiksi ilmoitettuja porovahinkoja on hyvin paljon suhteessa ahmakannan kokoon. Tutkija, dosentti Mauri Nieminen on myös nostanut tutkimuksensa pohjalta esiin puutteita siinä, miten poro todennetaan ahman tappamaksi (ks. <http://www.maaseuduntulevaisuus.fi/>

Kirjallinen kysymys KK 45/2017 vp

ympäristö/ahmaa-syytetyn-poron-tappajaksi-usein-ilman-todisteita-1.172681)

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitämme asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Selvittääkö hallitus siirtymistä ahman kohdalla vastaavanlaiseen reviiripohjaiseen korvausjärjestelmään kuin maakotkien kohdalla on jo toteutettu ja

miksi hallitus ei varaudu mahdollisesti ylittyvien porokorvausten kattamiseen lisäbudjetilla vaan sen sijaan myöntää lupia uhanalaisen eläimen tappamiseen?

Helsingissä 21.2.2017

Satu Hassi vihr
Johanna Karimäki vihr
Outi Alanko-Kahiluoto vihr
Emma Kari vihr
Ozan Yanar vihr
Krista Mikkonen vihr